



column

Katinka Slump

Grijp die kans!

De trein is mijn tweede huis. Hij brengt mij door het hele land, en in elke trein heb ik dan ook zo mijn vaste plek. Zodra ik binnen ben, zoek ik het ideale hoekje om te kunnen bellen zonder anderen overlast te bezorgen. Ik weet precies de stoel te staan waar ik ruimte genoeg heb voor mijn laptop op schoot en mijn tas vol dossiers. Ik geniet ervan om heel vroeg in de schemerochtend, terwijl de trein optrekt, een blik te werpen op de Abdij van Egmond die zich prachtig aftekent tegen de oplichtende horizon en waarachter ik de duinen en de zee weet. Als ik dan 's avonds laat, doodmoe, weer terugkeer en de Abdij daar in de laatste stralen van de zon trouw staat te wachten, weet ik dat ik bijna weer thuis ben. Die blik op de Abdij en de gedachte aan de broeders en hun eeuwenoude kaarsenmakerij relativeren voor mij de hectiek van alledag.

Op het moment dat ik dit schrijf is de hectiek groot. Enkele dagen geleden ben ik samen met een aantal andere juristen geraadpleegd door de fracties van de Tweede Kamer over het wetsvoorstel Passend Onderwijs. Komende week zijn de Kamerdebatten, waarvoor twee dagen worden ingeruimd. De amendementen, de voorstellen voor aanpassingen van de wet, vliegen je via de email om de oren. Op dit moment maken de vakbonden zich op voor een tweede lerarenstaking dit schooljaar en gaan er naar schatting 1300 scholen een dag dicht, alles in het kader van het voorstel voor Passend Onderwijs. De spanning is hoog. Het komt er nu op aan. Wat gaan wij doen met het onderwijs aan onze kwetsbare kinderen?

Wat velen niet weten is dat de 'wet Passend Onderwijs' een voorstel is voor aanpassingen op talloze andere oude wetten. Wetten die geschreven zijn in een andere tijd, voor een toekomst die men toen nog niet kende. Nieuwe wetgeving is daardoor vaak broddelwerk. Het wordt een nieuw lapje op die oude deken. Hoe dat lapje eruit gaat zien, kan ik zelfs nu nog niet zeggen. De verdeeldheid is nog

Door de discussie over Passend Onderwijs wordt steeds duidelijker dat die onderwijsdeken vele gaten vertoont. Achterstallig onderhoud!

groot. Maar hoe dan ook zal dat lapje er komen. Iets groter of kleiner dan verwacht, iets vrolijker of iets stemmiger van kleur.

Door de discussie over Passend Onderwijs wordt steeds duidelijker dat die onderwijsdeken vele gaten vertoont. Achterstallig onderhoud! Met dat ene lapje redden we het dan ook niet. Er blijkt meer werk aan de winkel. De vragen die de Kamerleden deze week stelden gingen dan ook vooral over de rolverdeling in het onderwijs. Over de rol van de ouders op school en hun inbreng bij de besluiten die worden genomen over hun kind. Over de taak van de bestuurders en de wijze waarop zij aan hun verplichtingen kunnen worden gehouden. Over de positie van de docent die uiteindelijk de kar zal moeten trekken. En over de wijze waarop die docent daarbij kan worden ondersteund en welke middelen hem ter beschikking staan.

De vraag die steeds meer centraal komt te staan, is hoe wij in de toekomst het onderwijs willen inrichten. Hoe zorgen we er voor dat het recht op onderwijs van iedere leerling voldoende wordt meegeewogen, ook door machtige schoolbestuurders die zich vooral (dienen te) richten op de grote getallen. Het besef groeit dat in de wet niet alleen de leerplicht, maar ook het leerrecht zou

moeten worden vastgelegd. Daarnaast zullen ouders, om te kunnen opkomen voor de onderwijsrechten van hun kind, de beschikking moeten krijgen over een leer- of onderwijsovereenkomst die in de wet wordt vastgelegd.

Het begin van zo'n onderwijsovereenkomst is er. Dankzij de inzet van vele (ouder)organisaties lijkt er steun voor een geschillenregeling voor Passend Onderwijs. Ouders kunnen hun geschil met school aan die onafhankelijke en deskundige commissie voorleggen. De uitspraken van die commissie zijn een aanzet voor de ontwikkeling van nieuw 'recht' dat te zijner tijd in een wet kan worden vastgelegd. Juristen hebben u dan ook hard nodig. Goed recht ontwikkelt zich immers vanuit de praktijk van alledag en ouders kunnen daarop invloed uitoefenen. Doe mij een groot plezier, help ons, en grijp die kans!

Katinka Slump is advocaat onderwijsrecht, werkzaam bij de stichting Juridische Dienstverlening Onderwijs (Judion), en lid van diverse werkgroepen van de Nederlandse Vereniging Onderwijs Recht (NVOR). Zij beschrijft voor Balans Magazine diverse voorvallen uit haar praktijk. Katinka Slump is getrouwd met een kinderarts en moeder van vijf kinderen, waarvan de twee jongsten een tweeling.